

ΟΜΑΔΑ Α

1. Στο βιβλίο παρουσιάζονται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο πραγματικός κόσμος της Ρόζας, στη νέα της γειτονιά, και ο πλασματικός κόσμος, στον οποίο δίνει τη μάχη της για τις γλώσσες που χάνονται. Να επιλέξεις τέσσερα (4) αποσπάσματα, δύο από τον κάθε «κόσμο» της Ρόζας που σου παραθέτουμε παρακάτω και να τα σχολιάσεις με το δικό σου τρόπο.

Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί.

Όποιος θέλει κάτι ασταμάτητα, μπορεί να το νιώσει και να το «ζήσει» μέσα από τα μάτια του, τη φαντασία και τον τρόπο σκέψης του. Δεν έχει σημασία τι είσαι, τι έχεις, ποιο είναι το όνειρό σου, αλλά η φαντασία που έρχεται μέσα από πολλές «πόρτες» της ψυχής σου και της καρδιάς σου. Αν σου αρέσει κάτι τόσο πολύ και το ποθείς, πάντα θα το νιώσεις. Και ας μην είναι ίδιο με τα δεδομένα της εποχής, ούτε με τον σύγχρονο κόσμο. Αλλά θα είναι η ψυχή σου, που βαδίζει στα πόδια της φαντασίας, ξεκλειδώνοντας την πόρτα για τους καινούργιους και όμορφους κόσμους. Κλείνοντας τα μάτια αλλάζει ο τόπος όπου βρίσκεσαι, βυθίζεσαι στην ομορφιά της γαλήνης, της ηρεμίας αλλά και της απόλαυσης. Έτσι, κάθε φαντασία είναι ένα κλειδί για την πόρτα που ποθείς.

«Ούτε να το σκεφτείς». Να δειλιάσεις δηλαδή, να το βάλεις στα πόδια, να λογαριάσεις μόνο τον εαυτό σου όταν ένας άνθρωπος έχει πέσει σ' ένα τόσο βαθύ πηγάδι.

«Ούτε να το σκεφτείς»! Να φύγεις μακριά από την περιπέτεια και την εμπειρία. Γιατί ουσιαστικά αυτό κάνεις. Απομακρύνεσαι από αυτά. Αν κάποιος σε χρειάζεται, μη διαστάσεις! Άπλωσε τα χέρια της ψυχής σου και της καρδιάς σου, πιάσε τον και σώσε τον από το σκοτεινό, βαθύ πηγάδι στο οποίο έχει εγκλωβιστεί. Και ας φοβάσαι για σένα, το αύριο και το μέλλον. Σώζοντάς τον, θα νιώσεις την ικανοποίηση της βαθιάς αλληλεγγύης να κυλάει στις φλέβες σου. Θα νιώσεις την αύρα της καλοσύνης και της γενναιότητας. Ο κάθε άνθρωπος είσαι εσύ. Αν δεν προστατεύσουμε και δε βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας, τότε θα χαθούμε όλοι. Για αυτό, όταν βοηθάς κάποιον να ξεπεράσει τη δυσκολία του, τότε σώζεις κι εσένα.

Αν δεν έχεις τις λέξεις, δεν έχεις ζωή. Πώς να πεις σε κάποιον πεινάω, αγαπάω, φοβάμαι; Πώς να πεις υπάρχω;

Οι λέξεις φτιάχνουν δρόμους. Και οι δρόμοι φτιάχνουν καινούργιες λέξεις. Αν δεν υπήρχαν οι λέξεις, δεν θα υπήρχε άμεση επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Οι λέξεις είναι προνόμιο που μπορείς να το χρησιμοποιήσεις για να εκφράσεις τα συναισθήματά σου, τα προβλήματά σου και τις επιθυμίες σου. Αν όμως δεν έχεις τις λέξεις, δεν υπάρχουν. Δεν αισθάνεσαι, ούτε μπορείς να εξηγήσεις αυτό που νιώθεις ή βλέπεις. Άρα με τις λέξεις βρίσκεις τα μονοπάτια για να πεις «υπάρχω». Οι λέξεις είσαι εσύ και εσύ οι λέξεις.

2. α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία; β) Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Το κύριο μήνυμα της ιστορίας αυτής είναι ότι ο καθένας μας είναι αυτό ποθεί. Δηλαδή ο κάθε άνθρωπος, ακόμα και αυτός που πάσχει από κάποια ασθένεια, μπορεί να πραγματοποιήσει τα όνειρά του, όχι μόνο όταν κλείνει τα μάτια του αλλά και όταν τα έχει ανοιχτά και βλέπει με τα μάτια της ψυχής του. Ακόμα ο συγγραφέας θέλει να τονίσει ότι όλοι είμαστε ίσοι και ταυτόχρονα διαφορετικοί. Δηλαδή, ο κάθε άνθρωπος όποιο χρώμα και αν έχει, είναι δικαιωματικά ίσος με όλους τους άλλους. Όμως, κάθε άνθρωπος στη γη είναι κάτι διαφορετικό από τους συνανθρώπους του.

Ο τίτλος του βιβλίου είναι ιδιαίτερα ευρηματικός και σου κινεί το ενδιαφέρον. Με την πρώτη ματιά, ο τίτλος του βιβλίου σε οδηγεί να σκεφτείς ότι θα διαβάσεις κάτι σχετικό με φανταστικούς ήρωες. Όμως όταν προσέξεις καλύτερα και εστιάζεις στην εικόνα, η σκέψη σου θα ταξιδέψει στη φαντασία, πιάνοντας όλες τις λέξεις για να τον εξηγήσεις.

Ακόμα και εγώ τώρα φοράω αρκετές φορές αυτά τα παπούτσια με φτερά για να με ταξιδέψουν μακριά από την πραγματικότητα και τη ρουτίνα. Πηγαίνω σε άλλους κόσμους, με άλλα πλάσματα, χαζεύω τα καταπράσινα τοπία που τόσο μου αρέσουν. Είναι ένα μέρος με λίμνες, πλούσια βλάστηση, με καρπούς, ζώα και πολλή ζέση. Ναι, εκεί ταξιδεύω! Για να βρίσκω τη γαλήνη και την ξεγνοιασιά. Να ζω

περιπέτειες!. Είμαι σίγουρος ότι τώρα που έχω μπει στην εφηβεία, τα δικά μου παπούτσια με φτερά θα με ταξιδέψουν σε καινούργιους και ομορφότερους κόσμους!

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Το απόσπασμα που έχω ξεχωρίσει στο βιβλίο, είναι όταν η Ρόζα παρατηρεί τα αγόρια να παίζουν μπάλα και ξαφνικά ένα παιδάκι από το Λίβανο πετάει την μπάλα στο περίπτερο της κυρίας Ειρήνης, ρίχνοντας πολλές εφημερίδες και περιοδικά. Εκείνη τη στιγμή, το παιδάκι αυτό βρίσκεται αντιμέτωπο με τη βίαιη, λεκτική και σωματική, συμπεριφορά των «ντόπιων».

Πολλοί άνθρωποι, που στη χώρα τους είτε αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα, είτε αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους εξαιτίας της πολιτικής κατάστασης που επικρατεί ή κάποιου πολέμου, αναζητούν καταφύγιο σε μια άλλη χώρα, μια δεύτερη πατρίδα. Το πιο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες είναι η ρατσιστική συμπεριφορά απέναντί τους. Τα περισσότερα προβλήματά τους, κατά την προσπάθειά τους να προσαρμοστούν σε μια καινούργια ζωή και να ζήσουν αξιοπρεπώς, πηγάζουν από τον ρατσισμό. Επίσης, οι άνθρωποι αυτοί όταν φτάνουν εδώ, διψούν για δουλειά και έτσι πέφτουν θύματα των ντόπιων, που εκμεταλλεύονται τον πόνο, την ανάγκη τους και τους προσλαμβάνουν, πληρώνοντάς τους ελάχιστα χρήματα για μια δύσκολη και πολύωρη εργασία. Γενικότερα, οι μετανάστες γνωρίζουν πολλές φορές την ανισότητα και την αδικία στους τόπους εγκατάστασής τους, έχουν τις περισσότερες φορές χαμηλό βιοτικό επίπεδο, δεν έχουν την ευκαιρία να μορφωθούν και αυτό οδηγεί δυστυχώς στην απομόνωση και την περιθωριοποίησή τους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΑΒΒΑΝΑΚΗΣ Α3

